

Mogens Holm-udvalgets betænkning April 2006: <http://holberg.nu/egnsteatrene-0604-mogens-holm-betaenkning.pdf>

Brian Mikkelsen, November 2006, kommentar: <http://holberg.nu/egnsteatrene-061110-kulturministeren.pdf>

Spørgsmål i Folketinget, November 2006: <http://holberg.nu/egnsteatrene-061115-folketinget.pdf>

Lovforslaget med bemærkninger. Behandlingen i Folketinget, 2007. Lovteksten både i den vedtagne og den underskrevne udgave: <http://holberg.nu/egnsteatrene-folketinget-2007.pdf>

Holberg.nu
3/2007:

Egnsteatrene

August 2007 og frem:

August 2007: Mogens Jensen (Socialdemokratiet):
<http://www.proscenium.dk/artikel.asp?id=1446>

Kulturminister Brian Mikkelsen giver tilsagn om en »normal« statslig refusionsprocent i overgangssituationen i 2008: <http://www.kum.dk/sw60764.asp>

Kunststyrelsen har opslået stillingerne som egnsteaterkonsulenter (November 2007):
<http://holberg.nu/dokumenter/071123-Egnsteaterkonsulenter.pdf>

Kulturminister Brian Mikkelsen har underskrevet bekendtgørelsen om egnsteatre (træder i kraft ved nytår 2007/2008):

[Hans udtalelse i dén anledning.](#)

[Bekendtgørelsen i PDF-format](#) (fortryk) (Ministeriet tager forbehold for eventuelle korrekturfejl af fortrykket).

[Kommentar til Ministeren's muntre juleord fra Brygger Mikkelsen's Kalundborg](#)

Alle papirer i én pdf-fil: <http://holberg.nu/egnsteatre-2006-2007-alle.pdf>
[ca. 1,5 MB. Bemærk PDF'ens bogmærkefunktion]

2008 er et overgangsår

»2008 er et overgangsår, hvor vi skal vænne os til de nye regler, og hvor der er oprettet mange nye teatre. Vi vil ikke risikere at miste nogle af de nye satsninger eller at nogle af de gamle teatre kommer i klemme. Derfor har vi fundet ekstra penge. Men nu har vi fået de egnsteatre, vi har behov for, og så skal indsatsen koncentreres om dem. Det er ikke meningen, at der skal være et teater i hver eneste by, siger Brian Mikkelsen til Ritzau. Han peger samtidig på, at der aldrig er brugt flere penge på egnsteatrene. Ifølge Kulturministeriet er bevillingen steget fra ca. 38 millioner kroner i 2000 til ca. 67 millioner kroner i 2007. Beslutningen om at give teatrene et pusterum betyder, at de får i alt ca. 4,5 millioner kroner ekstra i 2008.«

Kulturministeren i »Kalundborg Folkeblad« 18.8.2007.

Hellere armlængde end benspænd

- - - Scenekunstudvalget - under Kunstrådet - har udtrykt skepsis mht indførelsen af de nye egnsteaterkonsulenter og mht anvendelsen af kvalitetsmidlerne. Man mener der er afsat for få penge til at ordningen kan få nogen som helst fornuftig mening. »Proscenium« har en artikel om emnet: <http://www.proscenium.dk/artikel.asp?id=1516>. Se desuden: <http://www.proscenium.dk/artikel.asp?id=1518>.

Vi er - her på denne udsigtspost - ganske enige i Scenekunstudvalgets kritik, og vi håber at der vil blive lyttet til den både i ministeriet og i de forskellige politiske partier, men egentlig falder den rigeligt sent, eftersom indførelsen af de nye konsulenter osv. jo ikke hviler på Brian Mikkelsen's forestående bekendtgørelse, men på de underliggende lovændringer tidligere på året.

Stod det til os, så justerede man - snarest muligt - den kommende konsulentordning til én, der lå helt uden for ministeriet og de tilknyttede bevillingsgivende organer. En konsulentordning der har med kunst og kultur at gøre vil nemlig virke bedst, hvis den er »privat« - omend gerne offentligt finansieret. Så kunne man på teatrene og i kommunerne søge fagkyndigt råd og relevant bistand uden mindste risiko for samtidig at komme på en grå eller sort liste i bevillingsmæssig henseende, for ikke at tale om at man så også kunne undgå at visse »darlings« ad denne vej fandt hurtigere ned i en kasse med støttekroner. En sammenblanding af konsulentvirksomhed og bevillingsfordeling er grundlæggende usund, og den repræsenterer et veritabelt tilbageskridt, både ud fra et alment politisk og et kunstnerisk synspunkt. Skulle den blive indført som tænkt, burde den afskaffes eller omlægges, så snart der var politisk mulighed for det.

Man må formode at den nuværende minister synes godt om sin ordning, siden han har foreslået den med så stor en entusiasme. Men havde det været en minister fra den nuværende opposition der havde stået bag selv samme forslag, ville han have været mere end skeptisk. Det er imidlertid ikke så meget den aktuelle ministers partifarve der plager os, som tanken om at ordentlig rådgivning overhovedet kunne have med partifarve at gøre. Så, skulle vi foreslå Brian Mikkelsen noget, ville det være at følge en fundamental skepsis mod statens - systemindbyggede - interesse i at blande sig i alle ting og især dem der har med levende kunst at gøre.

NVA & BA, 24.9.2007

Brian Mikkelsen's udkast til bekendtgørelse

En kommentar fra Brygger Mikkelsen's Kalundborg

Af Niels Vandrefalk Andersen & Bjørn Andersen

(NVA er skuespiller og leder af Holberg-Teatret, BA er kultursociolog og konsulent ved samme)

Kulturministeren har i juni 2007 udsendt udkast til ny bekendtgørelse om egnsteatrene; udkastet er sendt til dem der er *høringsberettigede* - og man har bedt om at få svar senest 21. august. Udkastet kan findes her til sidst i dette nummer sådan som vi har modtaget det »ude fra byen«, bortset fra at vi har justeret en smule i typografien og tydeliggjort de temmelig vigtige ord: *minimum* og *maksimum*.

Har du lyst til at sende os en kommentar, et spørgsmål, et forslag til en forbedring eller én med krabasken, er du meget velkommen - brug fx 'kontaktmuligheden' øverst th på denne side. Hvis vi trykker dine bemærkninger op, gør vi det selvfølgelig kun efter aftale.

Ministerens hensigter

Udkastet bygger på de ændringer til Teaterloven som Folketinget vedtog i maj 2007 med 60 stemmer for (V, DF og KF) og 48 stemmer imod (S, RV, SF og EL).

Da Kulturministeren foreslog ændringerne begrundede han dem sådan:

Ifølge lovforslaget vil refusionsprocenten for statsrefusion af kommunale tilskud til egnsteatre fremover blive fastsat på finansloven, frem for som hidtil at være fastsat i selve teaterloven til 50 pct.

Lovforslaget indeholder endvidere en række foranstaltninger, der skal skabe yderligere kvalitetsforbedringer på området. Der indføres en række skærpede krav for at teatre kan indgå i ordningen, herunder krav til egenproduktion, kontinuerlig drift og fast scene.

Desuden indføres en ordning med egnsteaterkonsulenter, der skal evaluere egnsteatrene og rådgive dem om kvalitetsudvikling. I den forbindelse får konsulenterne rådighed over en kvalitetsudviklingspulje. Som en yderligere kvalitetssikring får egnsteaterkonsulenterne mulighed for på baggrund af deres evalueringer af et egnsteaters kvalitet at indstille til Kunstrådet, at refusionen af kommunale tilskud til det pågældende teater bortfalder.

Efter lovforslaget vil der fortsat være mulighed for af bevillingen til egnsteatre at yde statstilskud til erstatning for amtsslige tilskud, der bortfaldt pr. 1. januar 2007 som følge af amternes nedlæggelse.

[Citat fra 'skriftlig fremsættelse' 31.1.2007. Sagsforløbet i Folketinget kan findes på: <http://holberg.nu/egnsteatrene-folketinget-2007.pdf> - klik evt. på teksten her tv].

Det fremgår tydeligt at Ministeren havde flere hensigter. Han ville - som det ene - have låst den statslige støtte til et maksimum. Hvert år skal det afgøres på Finansloven hvilket beløb der skal bruges til refusion, og refusionen må ikke overstige 50 %, men kan sagtens blive en del mindre.

Det er der - principielt set - ikke noget odiøst i, især ikke når man ser tingene fra centrum af København. Det er helt legitimt at landets kasseimester, Finansministeren, sikrer sig at der er styr på

statens udgifter, også på så lille et område som støtten til egnsteatrene.

Men jo tættere man kommer på det sceniske liv, desto mere usikkert vil fremtiden tegne sig. Den budgetmæssige sikkerhed som Finansministeren har sikret sig for sit vedkommende vil med stor sandsynlighed sætte sig igennem som budgetmæssig *usikkerhed* for egnsteatrene - og dermed også for kommunerne.

At det er gået denne vej er ikke en tilfældig konsekvens, noget der ligefrem er kommet bag på Ministeren, men tværtimod noget der er *tilsigtet*; Regeringen og Dansk Folkeparti mener nemlig at tiden er kommet til at egnsteatrene ikke længere skal »have først«, men at de skal støttes på lige fod med andre kulturprojekter. Dette fremgår tydeligt af de bemærkninger der ledsagede lovforslaget:

Kommuners og amters engagement i egnsteaterområdet er steget kraftigt i de forudgående år. Staten skal på grund af den lovbundne refusionsordning matche de stigende kommunale tilskud med et tilsvarende beløb. Fra 1999 til 2007 er statens udgifter til egnsteater således steget med i alt 86 %. Antallet af egnsteatre var i 2006 på 28 i alt, og i 2007 forventes yderligere 3 teatre at starte virksomhed.

Den hidtidige lovbundne refusionsordning har været begrundet i et ønske om at give egnsteaterområdet en særstilling for at sikre netop den kraftige vækst, som har fundet sted. Den lovbundne refusionsordning har hidtil været indrettet således, at refusion af egnsteatertilskud gik forud for andre prioriteringer på kulturområdet. Hidtil har fortolkningen været, at de stigende udgifter skulle finansieres inden for kulturområdet. Stigningen i udgifterne til egnsteatrene har således betydet tilbageholdenhed andre steder på kulturbudgettet. Det har været udtryk for et bevidst politisk ønske om at prioritere udbredelsen af egnsteatre.

Imidlertid har omfanget af egnsteatervirksomhed nu nået et så bredt og solidt niveau, at et flertal i folketinget bestående af regeringen og Dansk Folkeparti ikke finder, at der er behov for en særstilling. I forbindelse med indgåelse af aftalen om finansloven for 2007 indgik regeringen og Dansk Folkeparti derfor en aftale om at afskaffe den lovbundne refusion og i stedet erstatte med en refusionsordning, hvor de årlige tilskudsprocenter fastsættes på finansloven.

[Fra: <http://holberg.nu/egnsteatrene-bem-til-lf-2007.pdf> - klik evt. på teksten tv].

Den aktuelle høring drejer sig *kun* om den konkrete udmøntning af de nye principper. Hvad man derfor kan gøre nu er - hvad selve principperne angår - ikke så meget, nærmest ingenting.

Hvad man *kan* nu er at arbejde for at sikre størst mulig sikkerhed og forvaltningsmæssig ordentlighed for teatre og kommuner inden for de nye principper - og samtidig at sikre at der samles solide erfaringer i de kommende år.

Hvis man derimod ser lidt ud i fremtiden, stiller tingene sig heldigvis anderledes, for selvfølgelig kan reglerne blive ændret, hvis udviklingen fører til uheldige resultater, og hvis der - samtidig - er flertal for det i Folketinget. Der skal ikke så meget til, før dét flertal - der stod bag vedtagelsen - er forsvundet ved næste valg; det politiske billede synes at have ændret sig en del i de seneste måneder.

Det andet af ministerens formål var at han ville styrke kvaliteten af egnsteatrene. Egnsteatrene skal være professionelle foretagender med kontinuerlig drift og fast scene, og området skal - som noget nyt - have tilknyttet to-tre egnsteaterkonsulenter, foreløbig én fra Vestdanmark, én fra Østdanmark og måske én til.

At man vil sikre og styrke kvaliteten er - i sig selv og hvis man tager tingene ordret - en meget glimrende ting.

Det er fremragende at man vil støtte teatre og kommuner med professionel rådgivning, at man vil sætte ressourcer af til en videreudvikling af området osv. Men man kan selvfølgelig have sin tvivl om hvad to-tre rare mennesker med teatermæssig og driftsmæssig indsigt kan udrette med en lille pose penge, men måske *kan* den nye ordning virkelig blive nyttig for egnsteatrene - og dermed også for kommunerne? Det vil vise sig i de kommende år, det kan man ikke sige nu, selv om man må have sine tvivl.

Egnsteatrenes særlige karakter

Dét der skal bære et egnsteater, må være dets engagement og dets professionalisme, det må være dets evne til at komme lokalsamfundet i møde ved at spille noget der har lokal betydning.

Selvfølgelig skal hvert enkelt egnsteater - som udgangspunkt - have en fast base og spille på en fast scene, men hvis det skal få *virkelig* betydning, skal det spille hvor publikum er, også dét publikum der slet ikke sér sig selv som et fast teaterpublikum. Hvad der er det vigtigste det enkelte sted, må bero på de lokale forhold og på de særlige omstændigheder bag det enkelte egnsteater. Når Kulturministeren og Folketingets flertal er så forhuppet på at ethvert egnsteater skal spille på en fast scene, skyldes det formentlig at man bruger en særlig optik, at man ser egnsteatrene som et *supplement*.

Et egnsteater må - generelt - være et teater som - for blot at tage ét eksempel - har et godt tilbud til børn og unge, både repertoiremæssigt og ved at arrangere samarbejdsprojekter med folkeskoler, ungdomsuddannelser og musikskoler (se nedenfor om dramapædagogik i den midt- og vestsjællandske kulturaftale). De bærende ord må i denne forbindelse være faglig styrke, lokalt engagement og bredt samarbejde med skoleverdenen.

Hvis et egnsteater skal blive til noget interessant, skal formålet ikke være at udvikle det til en klon af teatrene i de større byer eller et supplement til dem. Det skal være noget ganske andet.

For det første er Danmark ikke større end at man sagtens kan tage til byteatrene engang imellem - især hvis man er nogenlunde rørig og når det drejer sig om store forestillinger, og for det andet kommer »*Det Danske Teater*« og flere andre pænt rundt i landets teaterforeninger og viser de større »ting«. Det er slet ikke her at egnsteatrene skal konkurrere, det ville rent ud sagt ikke være til særlig gavn. De skal i stedet etablere deres eget repertoire, de skal have deres egne dramaturger, forfattere, instruktører, skuespillere, musikere, maskemagere, dansere, scenografer, teknikere, ledere og formidlere - og dét er dét de skal støttes i at udvikle.

Et kvalitetsløft af egnsteatrene kan ikke - og slet ikke med de ret beskedne ressourcer der har været nævnt af Ministeren - initieres ovenfra, det må begyndes nedefra og finansieres nedefra - og så *suppleres* »ovenfra«. Nok er kommunerne blevet større, men en satsning på et egnsteater er en stor ting, økonomisk set - og derfor er der brug for at staten støtter energisk, bl.a. for at modvirke dén kraftige geografiske skævvridning og uddynding af lokalsamfundene, der har været i gang i mange år.

Man kunne komme et pænt stykke ad vejen hvis man styrkede mulighederne for at egnsteatrene mødtes, at medarbejderne kom på kurser og fik suppleret deres uddannelse, og at den gensidige erfaringsudveksling blev styrket. Så kunne man undvære den interessante udvikling af dét statslige bureaukrati som de nye egnsteaterkonsulenter *også* er udtryk for.

Noget der må undre

Der siges - i bemærkningerne til lovforslaget - meget pæne ting om egnsteatrene, men man kan dog være i tvivl om hvad hensigten egentlig er. Vil man styrke egnsteatrene og det lokale initiativ - eller er man mere ude på at få styr på tingene? Ministeren skriver:

Egnsteatrene er et vigtigt supplement til de store teaterinstitutioner i alle egne af landet, og er med til at sikre teaterudbuddet uden for de større byer. Egnsteatrene har alle hjemsted udenfor København, Frederiksberg, Århus, Odense og Aalborg Kommuner, hvis mindre teatre er omfattet af ordningen for små storbyteatre.

Et vigtigt supplement? Hvad mener man? Det lyder i sammenhængen nærmest som om man betragter egnsteatrene som en erstatning for den *ægte* vare, storbyteatret?

Der er vel nok en fødelinie fra egnsteatrene til teatrene i byerne. Gode lokale teaterfolk udvikler sig, bliver opdaget og får udfordringer i de store byer. Men helt grundlæggende er egnsteatrene noget helt andet end byteatrene, for slet ikke at tale om storbyteatrene. Frem for alt har egnsteatrene en *helt* anden og direkte kontakt til deres publikum end byteatrene har. Det er denne særegenhed - hvad det direkte angår - der skal sættes på - foruden på nærkontakten til lokalsamfundet.

Egnsteatre er altså noget *andet*, ikke et supplement til storbyteatrene. Det kunne for den sags skyld lige så godt være byteatrene der var supplement til dét der blev udrettet af de professionelle egnsteatre, men grundlæggende er der tale om to forskellige kulturområder; egnsteatret er - her er vi enige - ikke »dilettant« eller lystigt amatørteater, det skal være fuldt så professionelt som storbyteatrene, men det skal være det på sine egne vilkår - både egensteatrets egne vilkår og lokalområdets egne vilkår.

Sandt at sige står der ikke meget i denne retning - hverken i de ministerielle forarbejder eller i bekendtgørelsesudkastet. Fokus er på styringen af økonomien og på en minutiøs udregning af statstilskuddet med flittig vekslen mellem ordene »minimum« og »maksimum« - og så er der *suppleret* med nogle vage tanker om hvad de nye konsulenter skal beskæftige sig med (fx at fjerne statsrefusionen i visse slemme tilfælde), men det er svært at finde noget kunstnerisk eller lokalpolitisk inspirerende i papirerne. Der er for meget Nybrogade og tilskudsadministration og alt for lidt »Kalundborg« i dem.

Også dét er sket med vilje og kan ikke opfattes som nogen tilfældighed. Ministeren *har* nemlig haft en anden og mere munter intention på bordet, men den er fuldstændig forsvundet; måske skete dét da Regeringspartierne og Dansk Folkeparti - i korridorerne - forhandlede en justering af dét man tidligere havde indgået en bred stemmeaftale om.

Ministerens mere muntre intention

I begyndelsen af marts i år underskrev Brian Mikkelsen en aftale med en række kommuner i Midt-og-Vestsjælland - <http://holberg.nu/dokumenter/070306-Kulturaftale-Midt-og-Vestsjaelland.pdf> af 6.3.2007 [klik evt. tv.] - og her man man finde følgende:

Kulturregion Midt- og Vestsjælland overtager statens forpligtelser vedrørende:

- Refusion af kommuners udgifter til køb af forestillinger af børneteater eller opsøgende teater. Refusion vedr. Roskilde, Lejre og Ringsted Kommuner overføres med virkning fra 2008.
- Statens tilskud til kulturregionens egnsteatre.

Refusion af udgifter i forbindelse med afholdelse af børneteaterfestivaler indgår ikke i de børneteaterrefusionsmidler, der lægges ud til kommunerne. Der kan således i aftaleperioden søges om støtte til dette formål.

Tilskuddet til kulturregionens egnsteatre vil blive genforhandlet, hvis der indføres ny lovgivning på området, jf. regeringens planer om en ændring af egnsteaterordningen.

Og et andet sted er der en oversigt over de mål der skal nås:

Kapitel 3 Opgaver, mål og resultatkrav for de enkelte kulturområder /temaer

3.1 Teater

Formålet med teatersamarbejdet i kulturregionen er at sikre, at der i Kulturregionen fortsat kan opleves et alsidigt og kvalitetspræget udbud af professionelle teaterforestillinger for såvel børn og unge som voksne.

Målet er, at der i kulturregionen kan opleves forestillinger, der genre-mæssigt går fra de brede forestillinger til de smalle og eksperimenterende forestillinger. Kulturregionen er opmærksom på de udfordringer, teaterformidlingen står over for som følge af ny lovgivning, og vil på den baggrund overveje alternative formidlingsmodeller.

Resultatkrav i aftaleperioden:

1. 2007: Der er udviklet en formidlings- og refusionsordning, der omfatter en bredere kreds af såvel offentlige som private initiativtagere, der ønsker at forestå teaterformidling [Note: Dette forudsætter Kunstrådets godkendelse].
2. 2007: Der er etableret en støtteordning for det kunstnerisk arbejdende amatørteater, der fremmer vilje til kunstnerisk stræben og fordybelse.
3. 2008: Der er udviklet en internetbaseret teaterportal, der præsenterer alle teatertilbud i kulturregionen, og som giver mulighed for billetkøb.
4. 2008: Alle daginstitutioner m.fl. har kendskab til udbuddet af professionelt teater for børn og unge.
5. 2008: Der er udarbejdet en handlingsplan med målsætninger, konkrete initiativer og succeskriterier for andre teaterforhold, som f.eks. spillesteder, publikums mobilitet, teater i relation til kultur og erhvervssamarbejdet, teater i forhold til særlige målgrupper.
6. 2008: Der er etableret dramapædagogiske tilbud evt. i tilknytning til egentlige kulturskoler.
7. 2010: Mindst 50 % af Kulturregionens daginstitutioner m.fl. har haft besøg af/set professionelt teater for børn og unge.
8. 2010: Mindst 50 % af handlingsplanens initiativer for andre teaterforhold er igangsat.
9. 2010: Efterspørgslen efter de dramapædagogiske tilbud er steget fra 2008 til 2010.
10. 2010: Der er i aftaleperioden gennemført mindst to teaterfestivaler placeret i kommuneområdet.

Ud med rammestyningen?

Måske er den vidtgående bemærkning om at Kulturregionen overtager statens forpligtelser vedr. statens tilskud til egnsteatrene en reminiscens fra et tidligere »koncept«, for den passer ikke særlig godt med hverken den nye lov eller udkastet til bekendtgørelse. Ganske vist blev aftalen underskrevet så sent som i marts 2007, men da havde ministeren i virkeligheden allerede lagt sig fast på en helt anden model:

I forbindelse med indgåelsen af en stemmeaftale om vedtagelsen af forslag til lov om ændring af teaterloven (udmøntning af kommunalreformen på teaterområdet) i foråret 2005, viste der sig bred politisk enighed om, at der var behov for at lade vurderinger af egnsteatrenes kvalitet indgå i tilskudsbedømmelsen. I denne forbindelse blev regeringens forslag om at indføre en rammestyret refusionsordning frafaldet.

Noget kunne - som det ses - tyde på at der i Kulturministerens hovede er to sektioner, der ikke har alt for tæt forbindelse med hinanden. Én der interesserer sig for at få styr på tingene - økonomisk og kvalitativt - og én der tænker i hvad der kan komme til at ske af muntre ting ude i det »supplerende« Danmark.

Hvis man ikke tænkte så forholdsvis meget på at styre tingene fra Christiansborgs korridorer og fra Nybrogade, men mere på at udvikle et lokalt funderet demokrati, var det måske en overvejelse værd at kombinere tingene lidt mere kreativt end den nye lovgivning lægger op til? Det kan dog næppe ske inden for de nye lovregler; man må - realistisk set - satse mere på hvad der kan ske med et nyt Folketing og en ny Regering.

Supplerende materiale

Mogens Holm-udvalgets betænkning, April 2006: <http://holberg.nu/egnsteatrene-0604-mogens-holm-betaenkning.pdf>

Brian Mikkelsen, November 2006: Kommentar: <http://holberg.nu/egnsteatrene-061110-kulturministeren.pdf>

Spørgsmål i Folketinget, November 2006: <http://holberg.nu/egnsteatrene-061115-folketinget.pdf>

Bekendtgørelse om egnsteatre

[Brian Mikkelsen's udkast]

I medfør af § 15 a, stk. 9, § 15 b, stk. 2, og § 15 c, stk. 3, i lov om teater, jf. lovbekendtgørelse nr. 1003 af 29. november 2003, som ændret ved lov nr. 519 af 21. juni 2005 og ved lov nr. 460 af 23. maj 2007, fastsættes:

§ 1. Staten yder delvis refusion af kommunernes driftstilskud til egnsteatre uden for København, Frederiksberg, Odense, Århus og Aalborg Kommuner.

Kapitel 1

Definition og opgaver

§ 2. Ved et egnsteater forstås et professionelt producerende teater, der udbyder forestillinger hen over teatersæsonen og som har hjemsted uden for de i § 1 nævnte kommuner. Et egnsteater skal have minimum 2 produktioner årligt, et fast spillested, lokal forankring og være finansieret helt eller delvis af en eller flere kommuner.

Stk. 2. Et egnsteaters primære opgave er at producere teater for voksne, børn og unge, danseteater, musikteater, opera, performanceteater eller eksperimenterende teater. Turnévirkosomhed kan indgå i egnsteatrenes aktiviteter, men en del af virksomheden skal være stationær. Egnsteatrene skal endvidere bidrage til at udvikle scenekunsten i det lokalmiljø, de er forankret i.

Stk. 3. Kunstrådet afgør, om et teater kan karakteriseres som et professionelt producerende teater og i øvrigt opfylder de krav til et egnsteater, som er fastlagt i stk. 1.

Kapitel 2

Vedtægter

§ 3. Det enkelte egnsteater udarbejder vedtægter for institutionen.

Stk. 2. Vedtægterne skal bl.a. indeholde bestemmelser om teatrets navn og hjemsted, formål, bestyrelsens sammensætning og valg måde, ansættelse af teaterledelse, budget, regnskab, revision og årsberetning, vedtægtsændringer, bestyrelsens møder, beslutningsprotokol, beslutningsdygtighed og tegningsret, samt om forhold ved en eventuel ophørssituation.

Stk. 3. Vedtægterne skal godkendes af teatrets bestyrelse og af den/de pågældende kommune(r), eller af Kunststyrelsen, hvis staten er hovedtilskudsyder.

Kapitel 3

Forudsætninger for statsrefusion

§ 4. Statsrefusion af en eller flere kommuners driftstilskud til det enkelte egnsteater ydes, hvis der er indgået en 4-årig egnsteateraftale om driftstilskud med det enkelte teater, jf. dog § 15, stk. 4 og 5.

Stk. 2. Der kan ikke ydes refusion af tilskud til egnsteatre ydet af en kommune, der ikke er omfattet af egnsteaterordningen, jf. § 1. Dette gælder uanset om den pågældende kommune yder tilskuddet direkte til et egnsteater eller indirekte via aftaler med andre kommuner eller teatre.

§ 5. Det årlige kommunale driftstilskud til det enkelte egnsteater skal udgøre et *minimum*, som fastsættes på finansloven.

Stk. 2. Tilskud ydet af staten efter § 10 indgår ved beregning af, om det kommunale driftstilskud overstiger dette *minimumbeløb*.

Stk. 3. Ved oprettelse af nye egnsteatre kan bestemmelsen i stk. 1 fraviges i den første aftaleperiode.

§ 6. Statsrefusion af kommunernes årlige driftstilskud til det enkelte egnsteater ydes inden for et *maksimumbeløb*, der fastsættes på finansloven.

Stk. 2. Tilskud ydet af staten efter § 10 indgår ved beregning af, om det kommunale driftstilskud overstiger dette *maksimumbeløb*.

Stk. 3. Hvis det samlede offentlige tilskud til et egnsteater overstiger det i stk. 1 nævnte *maksimum* ydes ikke statsrefusion af den del af det kommunale tilskud, der svarer til den samlede overskridelse af maksimumbeløbet.

Kapitel 4

Egnsteateraftalen

§ 7. Egnsteateraftalen, jf. § 4, stk. 1, skal indeholde oplysninger om aftalens parter, aftaleperiode, formål, teatrets virkeområde, de konkrete mål for aftaleperioden, det økonomiske grundlag i hele aftaleperioden, lokalemæssige forhold, genforhandling af aftalen samt forhold ved ophør.

Stk. 2. Egnsteateraftalen skal endvidere indeholde oplysninger om teatrets huslejudgifter og om finansieringen af disse udgifter.

Stk. 3. Det kommunale tilskud for det enkelte år i aftaleperioden skal være angivet i dette års prisniveau. Såfremt de årlige tilskud ønskes fremskrevet med pris- og lønudviklingen skal den ønskede regulering således indregnes i de beløb, der angives i aftalen.

Stk. 4. Der kan ikke opnås refusion af tilskud, der ikke beløbsmæssigt fremgår af egnsteateraftalen, og der kan ikke i aftalen indføres genforhandlingsklausuler, der muliggør forhøjelse af det samlede kommunale tilskud i aftaleperioden.

Stk. 4. Kunststyrelsen kan udarbejde en vejledning om egnsteateraftaler og i øvrigt bistå kommuner og teatre ved udarbejdelse af egnsteateraftaler.

Stk. 5. Kunstrådet skal have mulighed for at kommentere forslag til egnsteateraftaler.

Stk. 6. Kunststyrelsen påser, at egnsteateraftalen opfylder betingelserne i § 4-7 og § 11, og godkender den endelige aftale.

Kapitel 5

Ansøgningsfrist

§ 8. Senest 1. april forud for det finansår, hvor en egnsteateraftale forventes at træde i kraft, fremsender kommunerne forslag til aftale, der opfylder bekendtgørelsens betingelser, og hvor det samlede kommunale tilskud til egnsteatret er fastlagt, til Kunststyrelsen. Dette gælder både for nye aftaler og for forlængelse af gældende aftaler.

Stk. 2. Det i det indsendte forslag angivne samlede kommunale tilskud kan ikke forhøjes i den endelige aftale

Stk. 3. Kunststyrelsen offentliggør 1. maj en minimumsrefusionsprocent for det kommende år, baseret på budgetoverslaget i indeværende års finanslov, og dermed med forbehold for den faktiske bevilling.

Stk. 4. Den underskrevne aftale fremsendes til Kunstrådet til orientering senest den 31. december forud for det finansår, hvor egnsteateraftalen træder i kraft.

Kapitel 6

Beregning og udbetaling af statsrefusion og særligt statsligt tilskud

§ 9. Statsrefusion af de kommunale driftstilskud til det enkelte egnsteater ydes inden for en beløbsramme fastlagt på finansloven.

Stk. 2. Refusion kan maksimalt udgøre 50 pct. af de kommunale udgifter.

Stk. 3. Såfremt refusionsprocenten overstiger 50, anvendes den resterende bevilling til tilskud til kvalitetsudvikling for egnsteatre, jf. § 17, stk. 1.

Stk. 4. Refusionsprocenten beregnes som forholdet mellem statens på finanslovens fastsatte bevilling til egnsteaterrefusion og de samlede refusionsberettigede kommunale driftstilskud til egnsteatre.

Stk. 5. Ved beregning af refusionsprocenten efter § 9, stk. 2, medregnes ikke kommunale udgifter til egnsteatre, som i overgangsfasen jf. stk. 6 er omfattet af en egnsteateraftale med en fast refusionsprocent på 50. Ligeledes medregnes ikke den del af den statslige bevilling på finansloven, der benyttes til refusion i medfør af disse aftaler.

Stk. 6. Refusion til egnsteatre, der ydes i medfør af allerede indgåede aftaler, fortsætter uændret frem til aftalens udløb. Eventuel forlængelse af indgåede aftaler betragtes i denne sammenhæng som aftalefornyelse.

§ 10. Staten yder et særligt driftstilskud til egnsteatre, der tidligere modtog tilskud fra en eller flere amtskommuner.

Stk. 2. Den del af statstilskuddet, som udgøres af statens tidligere refusion af amtstilskud, kan reguleres med den årlige refusionsprocent, der gælder for de kommunale tilskud til egnsteatre.

§ 11. Tilskud til husleje kan kun udgøre indtil 15 pct. af det samlede offentlige driftstilskud til det enkelte egnsteater.

Stk. 2. Ved husleje forstås i denne bekendtgørelse lejeudgifter eller tilsvarende udgifter til lokaler og bygninger, som teatret disponerer over. Udgifter til lokale- og bygningsdrift som f.eks. udgifter til lys, vand, varme og rengøring betragtes ikke som husleje.

Stk. 3. Kunststyrelsen afgør, om et tilskud skal betragtes som tilskud til husleje.

§ 12. Kunststyrelsen varetager på Kulturministeriets vegne administrationen af statens bevilling til egnsteatre. Statens refusion og tilskud udbetales kvartalsvis ved kvartalets begyndelse.

Kapitel 7

Teaterledelse

§ 13. Der må ikke uden Kulturministeriets samtykke gøres indskrænkninger i teaterledelsens ret til frit og uafhængigt at træffe bestemmelse om repertoire, engagement og øvrige kunstneriske spørgsmål, jf. teaterloven § 31, stk. 2.

Kapitel 8

Egnsteaterkonsulenter

§ 14. Kunststyrelsen ansætter op til 3 egnsteaterkonsulenter.

Stk. 2. Der ansættes mindst en konsulent fra Østdanmark og en fra Vestdanmark.

Stk. 3. Konsulenternes hovedopgave er at følge udviklingen på de enkelte egnsteatre og bidrage til udvikling og kvalitet på teatrene. Bl.a. indgår følgende opgaver:

- 1) At yde rådgivning og bistand til kvalitetssikring og udvikling af egnsteatrene.
- 2) At yde rådgivning og bistand i forbindelse med etablering af nye egnsteatre.
- 3) At fordele tilskud til kvalitetsudvikling på egnsteatrene, jf. § 17.
- 4) At foretage evalueringer i dialog med egnsteatre og kommuner, jf. § 15.

Stk. 4. Kunststyrelsen udarbejder et kommissorium for konsulenternes virke med nærmere beskrivelse af deres arbejdsopgaver mv.

Stk. 5. Konsulenterne udarbejder årligt en rapport om deres virke.

Stk. 6. Konsulenterne ansættes af Kunststyrelsens direktør efter indstilling fra et ansættelsesudvalg bestående af repræsentanter for Foreningen af Små Teatre (FAST) og Børneteatersammenslutningen (BTS), Kunstrådet og Kunststyrelsen.

Stk. 7. Egnsteaterkonsulenterne ansættes for en periode på 4 år. Umiddelbar forlængelse af ansættelse kan

ikke finde sted.

§ 15. Egnsteaterkonsulenterne gennemfører i dialog med egnsteatre og kommuner evalueringer af egnsteatrene.

Stk. 2. Evaluering finder også anvendelse for egnsteatre under egnsteateraftaler, der er indgået inden denne bekendtgørelses ikrafttræden.

Stk. 3. Konsulenterne udarbejder i dialog med teaterbranchen koncepter for evalueringer efter stk. 1 og 2.

Stk. 4. Såfremt egnsteaterkonsulenterne efter en evaluering i henhold til stk. 1 og 2 vurderer at teatrenes faglige og kunstneriske niveau ikke lever op til det generelle niveau for egnsteatrene, og hvor udvikling ikke synes mulig, kan egnsteaterkonsulenterne indstille til Kunstrådet, at statsrefusion efter § 9 og statstilskud efter § 10 bør ophøre. En sådan indstilling kan kun afgives i forbindelse med udløb af den pågældende egnsteateraftale.

Stk. 5. Såfremt et teater, der på væsentlige punkter er identisk med et teater, for hvilket der tidligere er truffet afgørelse om ophør af statsrefusion, søger optagelse i egnsteaterordningen, udarbejder egnsteaterkonsulenterne en indstilling til Kunstrådet om hvorvidt det pågældende teater kan forventes at leve op til de generelle kvalitetskrav, der stilles til egnsteatre. Kunstrådet træffer på baggrund af denne indstilling afgørelse om, hvorvidt der kan opnås adgang til statsrefusion for tilskud til det pågældende teater.

§ 16. Kunstrådet træffer afgørelse om ophør af refusion og tilskud. Afgørelsen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 2. Egnsteatre, hvor Kunstrådet ved lovens ikrafttræden har godkendt den indgåede egnsteateraftale, kan ikke fratages denne godkendelse med henvisning til § 2, heller ikke efter den indgåede egnsteateraftales udløb. Dette gælder dog kun, hvis det økonomiske og aktivitetsmæssige grundlag for den herefter indgåede aftale ikke reduceres i forhold til det grundlag, der var gældende før lovens ikrafttræden.

Kapitel 9

Kvalitetsudvikling

§ 17. Staten kan inden for en beløbsramme, der fastsættes på finansloven, yde tilskud til kvalitetsudvikling på egnsteatre.

Stk. 2. Tilskud ydet efter stk. 1 fordeles af egnsteaterkonsulenterne, jf. § 14.

Stk. 3. Egnsteaterkonsulenterne træffer beslutning om fordeling af tilskud, jf. stk. 1. Egnsteaterkonsulenternes afgørelser om tilskud kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 4. Egnsteaterkonsulenterne udarbejder kriterier for fordeling af midler fra udviklingspuljen. Kriterierne godkendes af Kunstrådet.

Kapitel 10

Regnskab og revision

§ 18. Revideret regnskab for et egnsteater godkendes af den kommune, der yder det største driftstilskud. Er staten hovedtilskudsyder godkendes regnskabet dog af Kunststyrelsen.

Stk. 2. Kommunen indsender det godkendte regnskab til Kunststyrelsen senest 4 måneder efter regnskabsårets afslutning.

Stk. 3. Regnskabet skal følge den til enhver tid gældende kommunale regnskabsinstruks.

Stk. 4. Hvor staten er hovedtilskudsyder, skal det reviderede regnskab godkendes af Kunststyrelsen og følge den til enhver tid gældende regnskabsinstruks fra Kunststyrelsen.

Stk. 5. Afgivne tilsagn kan bortfalde, og udbetalt refusion og tilskud kan kræves tilbagebetalt, i tilfælde hvor tilskudsmodtager ikke opfylder refusions- og tilskudsbetingelserne eller ikke gennemfører den forudsatte aktivitet.

Kapitel 11

Ikrafttræden

§ 19. Bekendtgørelsen træder i kraft den dd.mm.åå.

Stk. 2. Bekendtgørelse nr. 364 af 26. april 2006 om statsrefusion af kommunernes og amtskommunernes driftstilskud til egnsteatre ophæves.

Kulturministeriet, den dd. mm. 2007

Brian Mikkelsen

Kulturminister Brian Mikkelsen har underskrevet egnsteaterbekendtgørelsen 07.12.2007 og har i dén anledning udsendt en udtalelse.

Ministeriets pressemeddelse [11.12.2007]:

Fra 1. januar 2008 træder en ny bekendtgørelse om egnsteater, som indfører den nye egnsteaterordning, i kraft. Med henblik på at sikre en tilpasningsperiode i forhold til den nye rammestyringsordning vil kulturministeren sikre, at alle kommuner, der yder tilskud til egnsteater, også i 2008 vil få en statslig refusion på 50 pct. Rammestyringen er imidlertid kun ét element i den nye ordning.

Kulturminister Brian Mikkelsen udtaler:

”Vi har et fantastisk levende egnsteatermiljø, hvor man virkelig brænder for det, man laver. Under den nuværende regering har vi gennemført en kraftig stigning i den økonomiske støtte til området. Således var bevillingen til egnsteater i år 2000 på knapt 38 mio. kr (i 2007-priser), mens den i 2008 stiger til omkring 69 mio. kr. Der er tale om en helt unik stigning i den økonomiske støtte til et enkelt område, og jeg er glad for, at vi kan sikre en fortsat styrkelse af dette afgørende område indenfor en bæredygtig økonomisk ramme.

Den nye egnsteaterordning rummer en hel række elementer, der kommer til at sikre en endnu højere kvalitet i teaterudbuddet: Skærpede krav til omfanget af teatrenes produktion; en konsulentordning, der skal hjælpe teatrene med at videreudvikle deres arbejde; og sikkerhed for, at hvert eneste teater i ordningen arbejder på et højt, kunstnerisk niveau.

Samtidig er det vigtigt for mig, at den nye rammestyringsordning ikke skaber økonomisk usikkerhed for teatrene. De vil, nøjagtig som før, være sikret deres midler gennem flerårige aftaler. Med den nye ordning har forligspartierne nemlig ønsket at understrege kommunernes hovedansvar for egnsteatrene.

Vi har fået nye storkommuner med en størrelse og en økonomisk kapacitet, som virkelig kan løfte egnsteateropgaven. Derfor er jeg ikke bange for at sige til kommunerne, at hvis de vil være med, så må de også være parate til at tage ansvar, og sikre deres egnsteater en fast økonomi, selv om de ikke ved præcis, hvor stor den statslige refusion bliver. De skal gå ind i det, fordi de virkelig vil det, og fordi de tror på en satsning på det lokale teater.

Af samme grund er overgangsordningen i 2008 også netop kun en overgangsordning. Bevillingen i 2009 vil blive den, som blev aftalt i forbindelse med finanslovsaftalen om den nye egnsteaterordning. Det betyder i sig selv et betragteligt ekstra løft i forhold til den ellers historisk høje bevilling i 2007.

På den baggrund må jeg endnu engang understrege, at de bevillinger til egnsteater, som blev sikret med finanslovsaftalen, er udtryk for massiv statslig prioritering af egnsteaterområdet. Det er det høje niveau, vi vil holde, og det er et niveau, jeg som kulturminister er rigtig stolt af.”

Bekendtgørelsen i PDF-format (fortryk), klik hér tv (Ministeriet tager forbehold for eventuelle korrekturfejl af fortrykket)

Ministerens muntre juleord

Brian Mikkelsen's muntre juleord kan resumeres således:

- Bevillingen til egnsteater er fra 2000 til 2008 steget fra 38 mio kr. til 69 mio kr. (2007-priser).
- Ministeren er meget glad for det store lokale engagement.
- Ministeren lægger vægt på at den fremtidige økonomi er 'bæredygtig' (hvorved han tydeligvis mener at de *statslige* bevillinger ikke må løbe løbsk).
- Kvaliteten og professionalismen skal i højsædet; der etableres derfor en konsulentordning og en (mindre) pulje til udviklingsformål.
- Kommunerne skal have hovedansvaret for egnsteatrene, herunder for at sikre at teatrene får en sikker økonomisk ramme at arbejde indenfor.
- Kommunerne kan - med den nye taksameterordning - ikke på forhånd være fuldkomment sikre på hvor stor den statslige refusion vil være i de efterfølgende kalenderår. Derfor må de være indstillet på ikke alene at tage det overordnede ansvar, men også at bære en vis økonomisk risiko - og Ministeren anbefaler at de gør dette med et smil.
- De særlige ekstra overgangstilskud i 2008 skal opfattes som en engangsforestilling. De vil *ikke* blive gentaget, for med udgangen af 2008 er overgangen *slut* for tid og evighed.

Kommentar

Brian Mikkelsen har *ikke* gjort andet end han har stillet i udsigt, da loven blev ændret i maj 2007, og da bekendtgørelsesudkastet blev udsendt i den tidlige sommer i 2007. Bortset fra at han har fremskaffet ekstra midler til at finansiere overgangsåret 2008, da det gik op for alle - til sidst også ham selv - at den selvskabte plage, overgangssituationen, var blevet aldeles umulig - og at han stod til tørre valgtæsk med mester Erik.

Nej, minister Mikkelsen har - i grunden - ikke gjort andet end han har lovet, og vi har et udmærket ordsprog der siger at man ikke skal gøre s.... uret. Dét gælder også i tilfældet minister Mikkelsen. Problemet er imidlertid slet ikke den udskældte og netop underskrevne bekendtgørelse, men *loven*.

Det er rent ud at gnide salt i såret, for nu ikke at bruge værre, men nærliggende ord, når Brian Mikkelsen tydeligt og flere gange opfordrer kommunerne til at vise mod, tage ansvar og risikere penge. Specielt nu hvor der har været besværlige budgetforhandlinger i *mange* kommuner om serviceproblemer på skoleområderne, om voldsomt kontante problemer på kloakområdet, og hvor der samtidig tales om at kommunerne faktisk *skulle* holde sig inden for dén aftale der var indgået med regeringen om udgiftsprovenuet og kommuneskatten: *Kommunerne må være parate til at tage ansvar, og sikre deres egnsteater en fast økonomi, selv om de ikke ved præcis, hvor stor den statslige refusion bliver*, siger han: *Spring dog ud i det!*

Tager man ministerens ord efter pålydende, så opfordrer han på det nærmeste til kommunal dumdristighed eller uansvarlighed. Hvilket ikke ligefrem er dét de konservative plejer at rose sig selv af, og *heller ikke* noget der - hvis ministeren virkelig mener hvad han har sagt - virker påfaldende genialt. Der er mange behov der med sikkerhed *skal* dækkes, før man kan komme til dét med engagement, højt humør og økonomisk risikovillighed.

I øvrigt burde vi kunne antage at ministerens regnekunstnere har udarbejdet en økonomisk model, hvoraf man kan se hvad konsekvenserne vil være for typiske kommuner og egnsteatre, herunder for refusionsprocenten og statskassen, hvis kommunerne faktisk vælger at følge ministerens opfordring - og at ministeren vil være så elskværdig at stille disse beregninger til offentlighedens rådighed.

Når ministeren her forleden - i folketingsudvalget - har sagt at der nok skulle være kommuner til at samle de tilskud op, som andre kommuner af frygt og bæven ville sige nej til, tyder på at han har én eller anden *pick-up-model*. Et sted. Og at denne model øjensynlig bygger på at der er kommuner der *har* økonomiske problemer på teaterområdet, for det er vel kun dér at de »frigjorte« penge kan flyttes hen?

Statsministeren sagde forleden at de nationaløkonomiske professorer burde overveje at skrive lærebøgerne om. Måske kulturministeren her under jul allerede er gået i gang med at skrive kapitlerne om god politisk adfærd om?

Hvis der skal ske ændringer, så er det - som sagt ovenfor - loven der skal ændres; bekendtgørelsen er - til sammenligning - en forholdsvis underordnet ting. De »*slemme*« ting står allerede i loven, der hviler på regeringspartierne og Dansk Folkeparti. Intet af oppositions- eller 'midter'-partierne er med.

Regeringen har i det aktuelle regeringsgrundlag skrevet: Regeringen vil invitere til et bredt politisk samarbejde om at nå målene. Det er regeringens bestræbelse og en invitation til alle Folketingets partier. Regeringen ønsker en bred opbakning til et Danmark med endnu bedre muligheder for os alle sammen.

Tusind tak. Men gælder det også når det drejer sig om egnsteatrene? That's the question.

Eftersom egensteaterordningen - er et overmåde vigtigt kulturelt anliggende - så burde den hvile på et *bredt* politisk flertal, så meget mere som ordningen og dens økonomi skal fungere ude i *kommunerne*. For det første har kommunerne meget forskellige typer af flertal - nogle er venstresnoede, nogle hviler på et solidt borgerligt flertal, nogle er mest til noget midt imellem, men *alle* er generelt meget opsatte på at etablere et samarbejdende demokrati. For det andet skal *kommunerne* nu sikre at *teatrene* får den nødvendige økonomiske sikkerhed; til gengæld får kommunerne en tilsvarende og fuldautomatiseret *usikkerhed*.

Så, ja - der er kommet flere penge til egnsteatrene. men *alle* teatre og *alle* kommuner vil i løbet af meget få år opleve at lige netop *deres* virksomhed vil komme til at miste penge, fordi statstilskuddet mindskes i forhold til det kommunale tilskud.

Ministeren har udtalt sig en smule forskelligt i det sidste års tid. Nu er han *kisteglad* for egnsteatrene, siger han. For ikke længe siden undslap der imidlertid en rigtig grim 'tudse': » *Nu har vi fået de egnsteatre, vi har behov for*«. Så når han *nu* opfordrer kommunerne til *dristighed*, så tror vi mest at han gør det for at drille, for at hævne sig for al den tumult kommuner, politisk opposition og organisationer - i hans optik - har skabt.

Hvis ministeren imidlertid ville lytte til det der bliver sagt, og er blevet sagt, så ville han sige: »*Det er ikke drillerier der er brug for nu. Lad os se at få skabt en situation, hvor man - om ikke nu, så i det næste års tid - siger: Minister Mikkelsen har gjort mange gode ting. Han har styrket Det Kongelige Teater i alle måder og med ganske mange skattebetalte millioner - og han har også etableret en egensteaterordning som alle synes er rimelig. Han har endda smilet til - ikke surt, overhovedet ikke surt, men venligt og positivt og fremadrettet*«.

Vi gætter på at minister Mikkelsen ret snart - på eget initiativ - vil indbyde til friske forhandlinger. Vi tror at han vil søge at udvide forligskredsen for at nå et bredere accepteret og derfor også fagligt bedre - og *langtidsholdbart* forhandlingsresultat, hvad det nuværende *langt fra* er.

Minister Mikkelsen skal ikke føle sig spor presset, det er netop pointen. Den slags gør vi ikke hér i fornuftigt selskab. I øvrigt véd han så ganske udmærket at den nuværende ordning 'helt af sig selv' vil

ryge i skraldebøtten 3 sekunder efter at folketingsflertallet er skiftet - og der er skrevet et nyt regeringsgrundlag. Dét behøver hverken vi eller andre at sige.

Men hvis regeringen alligevel ikke vil eller tør, så kunne oppositionspartierne bare gå sammen herom - inkl. Ny Alliance. Sværere er det ikke. Vi tvivler meget på at *nogen som helst* skulle mene at det var en god idé at fastholde den *umiddelbart forestående* egnsteaterløsning. Der er mange penge i den. Ja da. Der er sat fokus på professionalismisme og kvalitetsudvikling. Ja da. Men økonomien er kommet i urede, og dét kan vi ikke ha', hverken hvis vi bruger den ene eller anden politiske optik - eller én der ligger midt imellem.

Hvad vi ønsker er akkurat hvad Ministeren *selv* siger: Bæredygtighed, men så nytter det ikke at prædike højt humør og risikovillighed - for dét er ord fra en ganske anden ordbog.

Glædelig jul. Også til Minister Mikkelsen her fra Brygger Mikkelsen's Kalundborg

Niels Vandrefalk Andersen (leder af HolbergTeatret) og Bjørn Andersen (konsulent for samme)
